

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2903

гр. София, 25.06.2012 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в
закрито заседание на 25.06.2012 г. в следния състав:**

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Калина Арнаудова

като разгледа дело номер **1909** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:
Производство е по реда на чл. 248 от Гражданскопроцесуалния кодекс (ГПК) вр. с чл. 144 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по молба от 28.05.2012 г. на оспорващия – Д. С. Д., чрез процесуалния му представител по главното производство адв. Я. С. - А., за допълване на постановеното по делото съдебно решение в частта за разноските. Молителят сочи, че е процесуално недопустимо съда да разделя диспозитива на решението, с оглед направените в жалбата възражения за незаконосъобразност и в зависимост от тях да постанови съдебен акт, с който да отхвърли искането за обявяване на нищожност на акта, след което да отмени заповедта, като незаконосъобразна. В тази връзка счита, че в осъдителната си част, решението следва да бъде изменено и допълнено. Соци, че в откритото по делото заседание е направила искане от името на доверителя си, за присъждане на направените по делото разноски, за държавна такса и адвокатски хонорар. По делото е представено пълномощно - договор за правна защита и съдействие с рег. № 0258841, серия А, от 22.02.2012г. на САК, от което е видно, че е за осъществено процесуално представителство пред АССГ. В тази връзка изложеното в решението, че по делото липсват доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение са неоснователни. Предвид изложеното моли съда да измени решение № 2079 от 19.04.2012 г. постановено по адм. дело № 1909 по описа за 2012 г. на АССГ, I-во отделение, 42-ри състав, като го отмени в частта, с която Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) е осъдена да заплати на доверителя й сумата от 5, 00 лв., представляваща разноски по делото и вместо това да допълни решението, като му присъди направените по делото разноски за държавна такса в размер на 10, 00 лв. и 150, 00 лв. адвокатско възнаграждение, съгласно приложено по делото пълномощно с рег. № 0258841, серия А, от 22.02.2012 г.
Ответникът – началник група „М.“ отдел „Охранителна полиция“ при СДВР не представя отговор по молбата в дадения му от съда едноседмичен срок съгласно чл.

248, ал. 2 ГПК, във вр. с чл. 144 АПК.

Административен съд София - град, Първо отделение, 42-ри състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на искането:

Искането за допълване на решението в частта за разноските е направено в срока па чл. 248, ал. 1 от ГПК, във вр. с чл. 144 от АПК и от надлежна страна, поради което е допустимо и следва да бъде разгледано досежно неговата основателност.

По основателността на искането:

С постановеното на 19.04.2012 г. съдебно решение съдът е отхвърлил искането на Д. С. Д. за обявяване нищожността на заповед № 3-1435 от 02.02.2012 г. на началник група „М.“ отдел „Охранителна полиция“ при СДВР, отменил е по жалба на Д. С. Д. заповед № 3-1435 от 02.02.2012 г. на началник група „М.“ отдел „Охранителна полиция“ при СДВР и е осъдил СДВР да заплати на Д. С. Д. сумата от 5, 00 лв. представляваща разноски по делото.

Както в жалбата на Д., въз основа на която е образувано производството по делото, така и в проведеното на 17.04.2012 г. съдебно заседание, от оспорващия, чрез процесуалния му представител е направено искане за присъждане на направените по делото разноски за държавна такса и адвокатско възнаграждение. Видно от мотивите на постановеното съдебно решение съдът е формирал воля във връзка с така направеното искане. Приел е, че претенцията на Д. е основателна, но само до половината от сумата на направените разноски, тъй като искането за нищожност на заповедта е неоснователно. Отделно от това съдът е приел, че липсват доказателства за заплатено възнаграждение за един адвокат, поради което сумата от 150, 00 лв., респективно – 75, 00 лв., като ненаправен разход не може да бъде присъдена.

Съгласно нормата на чл. 143, ал. 1 от АПК, когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Видно от съдържанието на посочената разпоредба, не е налице разлика в правото на оспорващия да му бъдат възстановени всички направени по делото съдебни разноски, независимо от причината за отмяна на оспорения административен акт (нищожност или незаконосъобразност на същия). Предвид това неправилно в мотивите на съдебното решение е посочено, че претенцията на Д. е основателна само до половината от сумата на направените разноски. Независимо от това съдът намира, че искането за изменение на съдебното решение се явява основателно единствено в частта касаеща заплатената от оспорващия държавна такса. От текста представения по делото договор за правна защита и съдействие рег. № 0258841, серия А, от 22.02.2012г. на САК се установява, че между Д. и представляващия го адвокат е договорено възнаграждение 150, 00 лв., но не е отразено, че сумата е реално внесена. Адвокатското възнаграждение се присъжда в размер на действително платеното от страната, за който тя следва да представи доказателства в срок до приключване на устните състезания. По въпроса има трайна и безпротиворечива съдебна практика на съдилищата. Ето защо, като съобрази, че Д. не е представил доказателства за заплащане на договореното адвокатско възнаграждение на адв. А., съдът намира, че такова не следва да му бъде присъждано.

По изложените съображения и на основание чл. 248 от ГПК вр. с чл. 144 от АПК,

Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав,

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ съдебно решение № 2079 от 19.04.2012 г. постановено по адм. дело № 1909 по описа за 2012 г. на Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав в частта за разноските, като:

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, с адрес [населено място], 1303, [улица], да заплати на Д. С. Д., ЕГН [ЕГН], с адрес за кореспонденция [населено място], п.к. 1113, [улица], бл. „Д“, ет. 1, офис 107, сумата от 10, 00 лв. (десет лева), представляваща заплатената от оспорвания държавна такса.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молба от 28.05.2012 г. подадена от Д. С. Д., чрез процесуалния му представител по главното производство - адв. Я. С. - А., за изменение на съдебно решение № 2079 от 19.04.2012 г. постановено по адм. дело № 1909 по описа за 2012 г. на Административен съд – София град, I – во отделение, 42-ри състав, в частта която се иска присъждане на адвокатско възнаграждение в размер на 150, 00 лв. (сто и петдесет лева).

ДА СЕ ОТБЕЛЕЖИ настоящето определение, след влизането му в сила, върху съдебно решение № 2079 от 19.04.2012 г. постановено по адм. дело № 1909 по описа за 2012 г. на Административен съд София – град, I-во отделение, 42-ри състав, както и върху преписите, които се издават.

Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните за изготвянето му и получаването на препис от съдебния акт.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: